


— (Az emeleti kávéházak.) Budapest a kávéházak dolgában mindenkor azon volt, hogy olyant produkáljon, amivel lefőzi a világot. Először is minden utcasarokra elhelyezett egy kávéházat, azután kettőt, majd hármat, sőt szükség esetére négyet. Ezeket azután átalakították, felforgatták, kinyitották, becsukták, fölszerelték hamisított márványasztalokkal, hamisítatlan cuggal, Király-utcában metszett flórenzi üvegekkel, tarkára festett mahagóni és pimaszfával, fizető pincérrel, kávéhordozó pincérrel, ujságos fiuval, billiárdfiuval, szivaros fiuval, telefonfiuval, ruhatárnokokkal, akikért egyébként a kávé szavatolt, télen fagyaltot készítettek, nyáron meleg ételeket, összekeverték a keleti izlést a nyugati kényelemmel, szóval mindenkor egyetlen szándékuk volt, valami tökéleteset produkálni, vagy legalább is valami újat. A világ meg nem áll, minden újból régi lesz. Mikor már unalmas lett, hogy az ember az utcáról mindjárt a kávéházba léphessen és folyton a földszinten maradjon, akkor létrehozták a kávéházak földalatti helyiségeit. Ott elszórakozhatott mindenki kedvére nappal is Auer-fény és villanygökök világa mellett, ha nem szerette a nap fényét. Idővel persze ez is unalmas lett. Akkor fölfelé kezdték terjeszteni a kávéházakat. Kis emeleteket emeltek a kávéházakban, hajlított karfákkal, erkélyszerű kiugrásokkal, kívánatra látcsővel, hogy minden óhajnak eleget tehessenek. Ez az újítás sem szólt örök időkre. Megmaradt benne a régiből az, hogy ezekbe is az utcáról kellett belépni. Így született meg azután az emeleti kávéházak eszméje. Ez a legtökéletesebb alkotás. A törzsvendégeket a lift felröpti a kávéházba. Nemde, nagyszerű? Az emeleti kávéházakból nem lehet többé kidobni a potyázó pasast, nem lehet a hölgyeket kitenni az utcán mászkáló férfiak ádáz szeméinek, szóval rengeteg előnye van. Ha pedig az előnyökről van szó, akkor ne feledjük el azt sem, hogy ezután semmi akadály a sines annak, hogy egy-egy házban akár tíz kávéház is legyen. Például minden emeleten kettő. Ez csak nem sok? Mily kedves dolog lesz, ha a földszinten minden billiárdasztalon játszának s az újonnan érkezők kiadják a jelszót:

— Sebaj, az ötödik emeletig majd csak találunk egy üres asztalt.

Vagy pedig milyen borzasztóan fog hangzani a földszinti kávéházban az ilyen fenyegetés:

— Hallja, Frici, ez a kávé már megint nem olyan volt, mint amilyent én rendeltem. Ez egy kávéház? Nem, ez nem kávéház. A harmadik emeleten van egy kávéház. Az kávéház! Szóljon csak a liftesnek, mert én ide többé be nem teszem a lábamat.

		Iktatószám	
		<h1>Budapestre vonatkozó újságcikkek</h1>	
Szerző		Cím	
		Az emeleti kávéházak.	
Forrás:		Hely	
Pesti hírlap.		Bp.	
		(Hely)	
		1913. III. 29.	
		(Idő)	
		(Köt. v. fü)	
Oszályozás		Idő	
Tárgy		Személy	
640.24		" 1913"	